

**Česká školní inspekce
Jihomoravský inspektorát
Šumavská 519/35, 602 00 Brno**

INSPEKČNÍ ZPRÁVA

Čj. ČŠIB-164/26-B
Sp. zn. ČŠIB-S-42/26-B

Název	Mateřská škola Pouzdřany, okres Břeclav, příspěvková organizace
Sídlo	Za Kostelem 105, 691 26 Pouzdřany
E-mail	ms.pouzdrany@tiscali.cz
IČO	70 979 448
Identifikátor	600 111 661
Právní forma	příspěvková organizace
Zastupující	Lenka Korábová
Zřizovatel	obec Pouzdřany
Místo inspekční činnosti	Za Kostelem 105, Pouzdřany
Inspekční činnost na místě	3. 2. 2026 – 5. 2. 2026

Inspekční činnost byla zahájena doručením pověření k inspekční činnosti.

Předmět inspekční činnosti

Inspekční činnost podle § 174 odst. 2 písm. b) a c) zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Zjišťování a hodnocení podmínek, průběhu a výsledků vzdělávání podle školního vzdělávacího programu pro předškolní vzdělávání.

Zjišťování a hodnocení naplnění školního vzdělávacího programu pro předškolní vzdělávání.

Charakteristika

Mateřská škola Pouzdřany, okres Břeclav, příspěvková organizace (dále „škola“) vykonává činnost mateřské školy a školní jídelny. Škola sídlí v centru obce ve starší budově spolu se školní družinou, jejíž činnost vykonává jiný právní subjekt. U školy je rozsáhlá školní zahrada.

V době inspekční činnosti poskytovala škola vzdělávání 30 dětem (79 % celkového nejvyššího povoleného počtu), z toho 14 dětí plnilo povinné předškolní vzdělávání, jedno dítě mělo odklad školní docházky, tři děti speciální vzdělávací potřeby.

Hodnocení podmínek vzdělávání

Ředitelka školy působí na vedoucím pracovním místě od roku 2024. Od předchozího vedení školy převzala veškerou školní dokumentaci, kterou neaktualizovala v souladu se současnými podmínkami a potřebami školy. Školní vzdělávací program pro předškolní vzdělávání si jako hlavní záměr klade osobní rozvoj každého dítěte s důrazem na respektování vývojových specifik. Dále uvádí, že se škola zaměřuje na optimální nastavení podmínek organizace vzdělávání v rámci možností, které škola může poskytnout a rozvíjet tak dítě jako celek. Pro plnění těchto cílů stanovených v školním vzdělávacím programu je podstatné nastavit potřebné podmínky. Ředitelce se zatím nezdařilo stávající podmínky analyzovat a reagovat na ně zapracováním aktuálních změn (vyšší kapacita, vyšší počet tříd, změna ve vedení i v pedagogickém sboru). Z toho vyplývá, že škola nemá realistickou a aktualizovanou koncepci rozvoje vzdělávání s jasně stanovenými cíli. Naplňování původních cílů a vize školy jsou zatím omezené, protože ve škole neprobíhá téměř žádná hodnotící činnost, která je nezbytná pro konstruktivní plánování. V posledních době dochází k výrazné personální obměně a ředitelce se dosud nepodařilo dostatečně reflektovat vzdělávací proces, sjednotit pedagogické přístupy a nastavit systém řízení, který by zajistil kontinuitu a stabilitu výchovně-vzdělávací práce. Školní vzdělávací program není dostatečně přehledný a většina pedagogů se s ním neztotožňuje. O tom vypovídá i velmi malá návaznost třídních vzdělávacích programů a nejednotnost pedagogů ve třídách. Organizace vzdělávání není nastavena na očekávané úrovni s ohledem na potřeby dětí a jejich bezpečnost. Kladem je současné rozvržení přímé výchovné práce se souběžným působením dvou pedagogů při pobytu venku a zařazení učitelky se zkráceným úvazkem ve třídě, kde působí ředitelka.

Vzájemná součinnost všech aktérů vzdělávání není patrná. Škola nereaguje odpovídajícím způsobem na podněty a stížnosti veřejnosti (zákonní zástupci, zřizovatel). Vzhledem k opakovaným závažným stížnostem rodičů je nezbytné posílit strategické vedení školy, jasně definovat očekávání a podporovat spolupráci pedagogického týmu. Ten tvoří čtyři učitelky včetně ředitelky a dvě asistentky pedagoga. Z písemných výpovědí všech zaměstnanců a poznatků získaných při inspekční činnosti je zřejmý názorový nesoulad všech zúčastněných a absence pravidel a mechanismů nutných pro kvalitní fungování školy. Ředitelka nezachovává základní rámec systému řízení, kontroly a evaluace. Nereflektuje aktuální situaci a potřeby školy, nevěnuje dostatečnou pozornost reálnému fyzickému a psychickému bezpečí dětí. Nezabývá se hodnocením materiálních podmínek ani klimatem školy. Přestože je škola zabezpečena u vstupu elektronickým systémem, prostředí školy vykazuje v některých místech fyzické riziko pro děti, vybavení v jídelně nerespektuje ergonomické požadavky na sedací nábytek pro děti předškolního věku, celkově prostředí školy nepůsobí esteticky a vybavení hračkami a učebními pomůckami neodpovídá současným trendům předškolního vzdělávání. Pozitivem je na budovu školy bezprostředně navazující rozsáhlá přírodní zahrada s pestrou škálou herních prvků a přirozeně členitým

terénem. Děti vybízí k aktivnímu pobytu a přirozenému rozvoji pohybových dovedností. Vlastní prostředí školy i prosociální prostředí vyžadují výrazné zlepšení. V oblasti bezpečnosti škola seznamuje dle písemných záznamů v třídních knihách děti s možným nebezpečím a riziky, ale nebylo provedeno školení vedoucího zaměstnance školy jako garanta zajištění bezpečnosti. Vedení školy dále nekonalo v oblasti řízení pedagogických procesů a pedagogickému rozvoji školy se nevěnuje dostatečně. Systém autoevaluace je sice formálně nastaven v školním vzdělávacím programu, ale není prováděn, což je velmi závažné vzhledem k řízení a vyhodnocování kvality vzdělávání. Proto nemohou být ani zaváděna opatření ke zlepšení, která jsou nutná, jak vyplývá ze zjištění již při minulé inspekční činnosti, kde byly oblasti vyžadující zlepšení zcela jasně identifikovány. Ředitelka školy téměř neprovádí hodnocení práce pedagogů, neposkytuje jim zpětnou vazbu pro jejich osobní rozvoj. Některé pedagogické pracovnice se zúčastňovaly dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků dle vlastního výběru. Plán pro jejich osobní rozvoj ve škole nebyl vypracován. Všechny ale splňovaly kvalifikační předpoklady pro přímou pedagogickou činnost, kterou vykonávaly, jen ředitelka ještě neměla dokončené funkční studium pro ředitele škol. I přes svou dostatečnou kvalifikaci ne všechny učitelky reagovaly na potřeby dětí citlivě se zájmem a respektem. Informace o dětech si mezi sebou téměř nepředávaly, problémy společně neřešily a vzájemné hospitace umožňující sjednocení postupů nerealizovaly. Většina učitelek svoji práci nevyhodnocuje a při vzdělávání proto uplatňuje tradiční poznatky a své vzdělávací postupy neinovují. Informace ze seminářů si dle záznamů z minulých školních roků nepředávají na jednání pedagogické rady, na nichž jsou projednávány převážně organizační záležitosti. Pedagogická rada se nezabývá pedagogickými postupy, poznatky z kontrolní a hospitační činnosti, stížnostmi zákonných zástupců ani tím, jaká pravidla a mechanismy nastavit pro bezproblémovou komunikaci všech aktérů vzdělávání, a tudíž pro zlepšení klimatu školy. Evaluační systém tak, jak byl nastaven ve školním vzdělávacím programu, byl částečně realizován jen v oblasti pedagogické diagnostiky, ovšem bez jasně formulovaných závěrů, potřebných pro plánování individuálního rozvoje každého dítěte. Tento nedostatek byl zcela zřetelný zvláště při vzdělávání dětí se speciálními vzdělávacími potřebami. Zde učitelky ani asistentky neznaly doporučení školských poradenských zařízení a neměly k nim přístup. Pro školní rok 2025/2026 nebyl vypracován ani individuální vzdělávací plán pro dítě se speciálními vzdělávacími potřebami, který je škola povinna bezodkladně vypracovat a jeho plnění průběžně vyhodnocovat.

Škola má vlastní zařízení pro přípravu stravy. V rámci školního stravování bylo mj. zjištěno, že dětem byly poskytována strava s nadměrným využitím volných tuků, což může mít v budoucnu negativní dopad na vytváření vhodných stravovacích návyků, resp. podporu zdravého životního stylu.

Hodnocení průběhu vzdělávání

Vzdělávání ve škole nebylo realizováno v souladu s platným školním vzdělávacím programem a na základě důkladné znalosti dětí a jejich vývoje. Základem při plánování bylo téma. Třídní vzdělávací programy nenavazují na školní vzdělávací program a nejsou doplněny plně funkčním systémem pedagogické diagnostiky, včetně sledování klíčových kompetencí. Nejednotnost tříd v dokumentaci pedagogické diagnostiky a málo funkční vyhodnocování cílů vzdělávání, se jeví jako nedostatečně efektivně nastavená stránka evaluačního procesu. Výsledky diagnostiky nejsou využívány k individualizaci vzdělávacích činností a k cílené práci s dítětem. Měsíční plánování není připravováno společně, projevuje se zde nejednotnost a minimální spolupráce učitelek.

Učitelky si sice stanovovaly vzdělávací cíle, nicméně v některých případech k nim neplánovaly odpovídající vzdělávací nabídku. To se projevovalo méně pestrou a nevyváženou skladbou činností, která nepokrývala všechny vzdělávací oblasti a neumožňovala systematický rozvoj klíčových kompetencí dětí. Jejich zaujetí vzdělávacími činnostmi bylo nižší, část dětí se do činností nezapojovala, odcházela od nich nebo volila aktivity mimo vzdělávací záměr. V těchto případech učitelky nedostatečně využívaly motivační strategie a při poklesu pozornosti či zájmu dětí nenabízely adekvátní úpravu nebo alternativu činnosti, která by napomohla jejich opětovnému zapojení. Denní program měl převážně tradiční strukturu. Ranní část dne byla věnována zejména volné hře. V jedné třídě docházelo k přesunům na svačinu a oběd do jídelny, což narušovalo plynulost dne a způsobovalo časové prostoje. Ve druhé třídě probíhalo stravování ve třídě, avšak postupy učitelek nebyly jednotné – jedna realizovala průběžnou svačinu, druhá organizovala svačinu hromadně. Tyto rozdíly svědčily o nedostatečné vzájemné komunikaci a koordinaci pedagogů. Po svačině následovaly řízené činnosti, nejčastěji v kruhu nebo výtvarné aktivity, poté pobyt venku. Ve vzdělávání se však neobjevovaly kooperativní formy práce, činnosti ve dvojicích ani aktivity podporující experimentování či badatelské postupy. Situační učení zaměřené na řešení problémů nebylo využíváno. Metody a formy vzdělávání byly voleny nahodile, ne se zřetelem na efektivnost vzdělávání. Zadávané úkoly postrádaly diferenciaci podle individuálních schopností dětí a nezohledňovaly výsledky pedagogické diagnostiky. U některých učitelek se projevily nedostatky v odborných metodických dovednostech, aktivizující metody byly využívány jen minimálně. Projevy a výkony dětí byly učitelkami oceňovány, avšak bez uplatňování prvků formativního hodnocení. Zpětná vazba nebyla vždy konkrétní ani srozumitelná a nepodporovala rozvoj sebehodnocení či vzájemného hodnocení mezi dětmi. Komunikace pedagogů s dětmi byla převážně vstřícná, nicméně často nevedla k rozvoji slovní zásoby ani k podpoře vyjadřovacích dovedností. Převládaly uzavřené otázky, které nevybízely k přemýšlení či aktivnímu zapojení do rozhovoru. Při spontánních činnostech si děti vybíraly pomůcky a hry samostatně z poliček a skříněk, protože vzdělávací nabídka připravená učitelkami byla omezená a nebyla diferencovaná dle náročnosti. Ne všechny pedagogické pracovnice podporovaly děti v samostatnosti a upevňování sebeobslužných a společenských návyků. Časté organizování, řazení a čekání (např. při odchodech do umývárny nebo při stravování) snižovalo časový prostor pro přímou pedagogickou práci. Proto se někdy nedařilo udržet pohodové klima, objevovalo se pobíhání dětí někdy i jejich vzájemné střety, které nebyly pedagogy dostatečně reflektovány a řešeny včas a důsledně. Tím se projevila nižší míra práce s pravidly, méně efektivní reakce na vzniklé situace a omezenější vedení skupiny, což se promítalo do celkově méně podnětného mikroklimatu. Cílená příprava předškolních dětí nebyla zaznamenána. Využívaly byly převážně pracovní listy, které měly jednotnou podobu pro všechny děti a neodrážely jejich individuální vzdělávací potřeby. Rovněž hodnocení dětí mělo v jednotlivých třídách rozdílnou úroveň. Na základě inspekční hospitační činnosti a analýzy předložené dokumentace (zejména deníků asistentek pedagoga) bylo zjištěno, že škola sice zajišťuje částečnou podporu dětem se speciálními vzdělávacími potřebami prostřednictvím předmětu speciálně pedagogické péče. Při inspekčních hospitacích v podmínkách běžné třídy však nebylo prokázáno, že by podpora dětí byla realizována systematicky a v souladu s doporučeními školského poradenského zařízení. U dětí nebyly pozorovány projevy individuálně přizpůsobené výuky, diferencovaných úkolů ani metod odpovídajících jejich specifickým vzdělávacím potřebám. Ve sledovaných situacích děti plnily totožné úkoly a shodné vzdělávací cíle jako ostatní děti, což neodpovídá deklarovaným podpůrným opatřením ani požadavku na individualizaci vzdělávání. Z předložené dokumentace, zejména z deníků asistentek pedagoga, nevyplývá pravidelná a cílená individuální práce s dítětem. Záznamy převážně obsahují popisy skupinových činností, přičemž konkrétní

záznamy o poskytované podpoře dětí jsou ojedinělé. Rozvoj jejich dovedností či efektivita podpůrných opatření nebyla průběžně sledována a vyhodnocována. Při inspekční hospitaci nebyla zřetelná koordinace a spolupráce mezi některými učitelkami a asistentkou pedagoga při plánování a realizaci podpory dítěte. Zde se odráží nejednotnost a nesystematičnost pedagogických postupů.

Prostředí školy bylo materiálně standartně vybavené, avšak jeho vzdělávací potenciál neodpovídal zcela moderním trendům. V některých třídách chyběla pravidelná obměna podnětů a materiálů podporujících zvědavost a aktivní učení. Pobyt venku probíhal v dostatečné míře. Venkovní prostředí bylo využíváno převážně k vycházkám po okolí, volnému pohybu, méně již k řízeným vzdělávacím aktivitám rozvíjejícím pohybové, přírodovědné či sociální kompetence. Po obědě se děti připravovaly k odpočinku, ty, které neusnuly, se mohly po určité době věnovat klidové činnosti. Odpolední program již převážně probíhal formou her. Celkově průběh vzdělávání vykazoval nerovnoměrnou kvalitu. Lze konstatovat, že rozdílné způsoby pedagogického působení, odlišná míra motivace dětí, variabilní organizace dne a rozdílná úroveň podpory samostatnosti dětí vedly k výrazně nejednotnému průběhu vzdělávání nejen mezi jednotlivými třídami, ale i mezi učitelkami na třídě. Tato nejednotnost měla negativní dopad na celkovou efektivitu vzdělávacího působení a snižovala rovnoměrnost poskytované vzdělávací podpory. Identifikovaný stav vyžaduje sjednocení pedagogických postupů, posílení metodické podpory ze strany vedení školy a systematické provázení hodnocení pedagogů a vzdělávacího procesu, aby byla ve všech třídách zajištěna srovnatelná kvalita výchovně-vzdělávacího procesu.

Hodnocení výsledků vzdělávání

Výsledky vzdělávání dětí vykazují nerovnoměrnou úroveň napříč jednotlivými třídami i vzdělávacími oblastmi. U části dětí je patrný postup v rozvoji řečových, sociálních a motorických dovedností, avšak u významné skupiny se objevují přetrvávající obtíže zejména v oblasti samostatného vyjadřování, spolupráce ve skupině, řešení jednoduchých problémových situací a schopnosti soustředěně pracovat po přiměřenou dobu. Ne vždy se daří naplňovat očekávané výstupy stanovené ve školním vzdělávacím programu.

Sledování individuálního pokroku dětí není dostatečně systematické. Učitelky vedou diagnostické záznamy dětí, součástí pedagogické diagnostiky jsou sběrná portfolia. Vzdělávací výsledky nejsou vyhodnocovány, nejsou vyvozovány závěry pro další pedagogickou intervenci. Výsledky pedagogické diagnostiky se tak nepromítají do plánování vzdělávací nabídky a cílené individualizace. Zpětná vazba dětem je poskytována spíše příležitostně, a ne vždy vede k porozumění tomu, co se dítěti daří a na čem může dále pracovat. Motivace dětí k činnostem je kolísavá, v řadě situací se děti chovají převážně pasivně a nejsou dostatečně vedeny k samostatnému rozhodování, volbě činností ani k aktivnímu zapojení do společných aktivit. To omezuje rozvoj klíčových kompetencí, zejména kompetence k učení, komunikativní a sociální.

Podpora dětí se speciálními vzdělávacími potřebami není vždy poskytována v rozsahu odpovídajícím jejich individuálním potřebám. Spolupráce mezi pedagogy a asistenty pedagoga není dostatečně koordinovaná, a ne vždy vede k efektivnímu zapojení dětí do činností. Preventivní opatření zaměřená na předcházení vzdělávacím obtížím jsou realizována pouze dílčím způsobem.

Spolupráce školy se základní školou je realizována pouze v omezeném rozsahu a vyžaduje zlepšení. Přestože dochází k jednotlivým aktivitám, jako jsou návštěvy dětí v roce povinného předškolního vzdělávání v 1. třídě nebo účast na vybraných akcích základní školy, tyto činnosti nejsou koncepčně plánovány a neumožňují dlouhodobé sledování a podporu

plynulého přechodu dětí do základního vzdělávání. Informace o školní připravenosti dětí nejsou mezi pedagogy obou škol sdíleny v dostatečné míře, což omezuje možnosti cílené podpory dětí v období adaptace na nové prostředí. Chybí také pravidelná komunikace mezi vedením obou škol, která by umožnila koordinaci vzdělávacích postupů, sjednocení očekávání a sdílení dobré praxe.

Škola realizuje pravidelné akce pro rodiče i širší veřejnost, které přispívají k budování pozitivních vztahů mezi školou, rodinou a obcí. Rodiče mají možnost účastnit se tematických dílen, společných setkání, vystoupení dětí či tradičních komunitních akcí. Tyto aktivity podporují otevřenost školy a umožňují rodičům lépe porozumět vzdělávacímu procesu i potřebám svých dětí. Škola udržuje standardní úroveň spolupráce s obcí, zapojuje se do místních kulturních a společenských událostí a využívá dostupné obecní zdroje a prostory. Tato spolupráce posiluje její roli v komunitě. Úroveň souměřitelnosti s obcí odpovídá očekávání a podporuje pozitivní klima školy.

Závěry

Vývoj školy

- Změna na vedoucím pracovním místě ředitelky školy od 1. 8. 2024.
- Zvýšení kapacity školy na přechodnou dobu do 31. 8. 2026.
- Přetrvávající výrazné nedostatky v oblasti řízení školy.

Slabé stránky (oblasti ke zlepšení)

- Škola nemá realistickou a aktualizovanou koncepci rozvoje. (1.1)
- Školní vzdělávací program pro předškolní vzdělávání není dostatečně přehledný. (1.2)
- Nastavená pravidla a mechanismy fungování školy mají nedostatky s ohledem na potřeby vzdělávání. Škola nereaguje dostatečným způsobem na podněty rodičů a zřizovatele. (1.3)
- Škola nevěnuje dostatečnou pozornost zajištění fyzického a psychického bezpečí dětí. (1.4)
- Nedostatky v řízení školy, konkrétně v oblasti manažerské, evaluační, hospitační, kontrolní, a pedagogickém vedení. Vedení školy nevyhodnocuje procesy řízení a průběh vzdělávání uceleně a systematicky, evaluační činnost nerealizuje podle jasně stanovených kritérií, čímž nezískává komplexní informace pro přijímání opatření ke zkvalitňování předškolního vzdělávání. (2.1)
- Vedení školy prozatím nenašlo účinné mechanismy pro vytvoření vhodného pracovního klimatu. (2.2)
- Vedení školy provádí hodnocení práce pedagogů zcela ojedinele a neposkytuje pedagogům téměř žádnou zpětnou vazbu pro jejich osobní rozvoj. (2.3)
- Vedení školy nevyhodnocuje stav materiálních podmínek. (2.4)
- Pedagogové mezi sebou udržují jen formální až napjaté vztahy, neprojevují si respekt, nedochází k předávání informací, nepracují jako tým, neustálé problémy nejsou řešeny. (3.3)
- Učitelky v některých situacích svým přístupem k dětem omezují rozvoj jejich odpovědnosti, samostatnosti a sebekontroly. (3.4)
- Většina pedagogů svoji práci nevyhodnocuje, uplatňují tradiční poznatky a své vzdělávací postupy neinovují. (3.5)
- Pedagogové nevytváří dostatek podnětů k řešení problémových situací, minimálně využívají vlastních nápadů dětí a neověřují funkčnost navrhovaných řešení. (4.1)

- Stanovená organizace dne v průběhu vzdělávání v některých režimových momentech narušuje plynulost a provázanost jednotlivých činností, omezuje možnost samostatného rozhodování dětí, formy a metody vzdělávání nejsou vždy voleny tak, aby odpovídaly vývojovým předpokladům dětí. (4.2)
- Pedagogická diagnostika není využívána pro přípravu a realizaci diferencované vzdělávací nabídky. (4.3)
- Informace o výsledcích vzdělávání si volí jednotliví pedagogové intuitivně, vzdělávacím pokrokům dětí není věnována náležitá pozornost. Nejsou přijímána opatření vedoucí ke zlepšení vzdělávacích výsledků dětí. (5.1)
- Strategie práce s dětmi s potřebou podpůrných opatření je spíš formální nebo škola neumí tuto strategii naplňovat v praxi. Škola má problémy se zajištěním specifické podpory všem dětem, které ji potřebují. (6.2)

Číselné označení odkazuje na kód kritéria v příslušné modifikaci. Znění kritéria je dostupné na adrese: kriteria.csicr.cz

Doporučení pro zlepšení činnosti školy

- Zaměřit se na vytvoření fyzického a psychického bezpečí pro děti i zaměstnance.
- Vypracovat dokumentaci školy v souladu s platnou legislativou a odrážející realitu školy.
- Vytvářet strukturované vzdělávací plány, které budou vycházet z výsledků pedagogické diagnostiky a zohledňovat různé vzdělávací potřeby dětí.
- Efektivně nastavit a realizovat výkonné kompetence, evaluační, hospitační a kontrolní činnost, přijímat odpovídající a účinná opatření ke zlepšení stavu činnosti školy.
- Cíleně využívat jednání pedagogické rady pro pedagogické vedení učitelek. Poskytovat všem pedagogickým pracovnícům účinnou zpětnou vazbu a pravidelnou metodickou podporu, častěji využívat hospitace a vzájemné hospitace.
- Zajistit podmínky v souladu s psychosociálními zásadami, respektující biorytmus dětí.
- Podpůrná opatření využívat v plném spektru doporučení pro děti se speciálními vzdělávacími potřebami.
- Při vzdělávání dětí se speciálními vzdělávacími potřebami důsledně respektovat doporučení školských poradenských zařízení.
- Systematicky využívat závěry z pedagogické diagnostiky pro přípravu diferencované vzdělávací nabídky a účelnou individuální podporu dětí, výchovně-vzdělávací strategie plánovat podle konkrétních vzdělávacích potřeb dětí pomocí osobních plánů rozvoje.
- Využívat širokého spektra metod a forem práce s důrazem na aktivní učení dětí.
- Cíleně zařazovat činnosti posilujících u dětí pozitivní sebepojetí a sebevědomí a podporovat efektivitu učení dětí zařazováním formativního hodnocení učitelkami.
- Efektivněji nastavit plynulost organizace dne a prolínání řízených a spontánních činností, rozvoj hry a samostatné rozhodování dětí.

Stanovení lhůty

Česká školní inspekce v souladu s § 175 odst. 1 školského zákona ukládá ředitelce školy ve lhůtě do 14 dnů od marného uplynutí lhůty pro podání připomínek k obsahu inspekční zprávy, resp. od doručení stanoviska k připomínkám, přijmout opatření k odstranění nedostatků zjištěných inspekční činností. Tyto nedostatky jsou

formulovány v části slabé stránky (oblasti ke zlepšení). Ve stejné lhůtě písemně informujte Českou školní inspekci, jaká byla přijata opatření, a to prostřednictvím datové schránky (g7zais9).

Seznam dokladů, o které se inspekční zjištění opírají

1. Dokumentace školy podle § 28 odst. 1 školského zákona (k termínu inspekční činnosti)
2. Dokumentace týkající se koncepce, chodu, řízení a autoevaluace školy, informace z webových stránek školy
3. Dokumentace dětí se speciálními vzdělávacími potřebami
4. Dokumentace školy k posouzení ekonomických podmínek, zajištění školního stravování a bezpečnosti dětí v době jejich pobytu ve škole (k termínu inspekční činnosti)

Poučení

Podle § 174 odst. 11 školského zákona může ředitelka školy podat připomínky k obsahu inspekční zprávy České školní inspekci, a to do 14 dnů po jejím převzetí. Případné připomínky zašlete prostřednictvím datové schránky (g7zais9), a to k rukám ředitelky inspektorátu.

Inspekční zprávu společně s připomínkami a stanoviskem České školní inspekce k jejich obsahu zasílá Česká školní inspekce zřizovateli a školské radě. Inspekční zpráva včetně připomínek je veřejná a je uložena po dobu 10 let ve škole nebo školském zařízení, jichž se týká, a v místně příslušném inspektorátu České školní inspekce. Zároveň je inspekční zpráva zveřejněna v Registru inspekčních zpráv na webových stránkách České školní inspekce www.csicr.cz.

Složení inspekčního týmu a datum vyhotovení inspekční zprávy

Bc. Marcela Havlíčková, školní inspektorka, vedoucí inspekčního týmu

Mgr. Ivona Válková, školní inspektorka

Bc. Dana Haláková, kontrolní pracovnice

3. 3. 2026